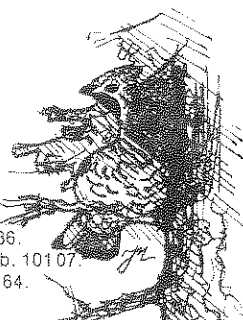

Styrelsefolk i SSF och lokalklubbarna

STYRELSELEDAMÖTER

Ordförande: Björn Lundberg, Runvägen 6, 821 00 Bollnäs, tel 0278-18585.
Sekreterare: Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 812 00 Storvik, tel 0290-11536.
Kassör: Sture Persson, Solbackagatan 19, 937 00 Burträsk, tel 0914-11229, arb. 10107.
Övriga ledamöter: Egon Grubbström, PI 2009, 95094 Övertorneå, tel 0927-10264.
Bernt Karlsson, Lappvattnet 4266, 937 00 Burträsk, tel. 0914-40016.

Utsedda av lokalklubbarna: Kenny Ariebrand, Talibacka 9 S, 971 00 Malmberget, tel 0970-24926 (Övre Norrbotten). Stig Brännvall, PI 734 Grelsbyn, 956 00 Överkalix, tel 0926-11494 (Norrbottens kust-inland). Gerdt Laestander, Kroksgatan 11, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-11301 (Nedre Norrbotten). Kjell Rosberg, Ringvägen 32, 920 70 Sorsele, tel 0952-10182 (Västerbotten). Karl-Anders Svensson, PI 702, 88037 Junsele, tel 0621-10595 (Västernorrland-Jämtland). Arne Åhs, Rönnbärsvägen 1, 660 50 Vålberg, tel 054-47019 (Mellansverige). Ulf Eriksson, PI 743 Orresäter, 54017 Lerdala, tel 0511-82221, 83200 arb. (Sydsverige).

Övre Norrbotten

Postgiro: 488089-4

Ordförande: Georg Larsson, PI 214, 97013 Hakkas, tel. 0975-10123.
Sekreterare: Birger Backebjörk, PI 1035, 97013 Hakkas, tel. 0975-51005.
Kassör: Thor-Erling Andreassen, PI 614 Vaikijaur, 96040 Jokkmokk, tel. 0971-31040.

Norrbottens kust-inland

Postgiro: 980477-4

Ordförande: Birger Pettersson, Bondersbyn 3806, 95200 Kalix, tel. 0923-27067.
Sekreterare: Stig Brännvall, PI 734 Grelsbyn, 95600 Överkalix, tel. 0926-11494.
Kassör: Rolf Ekblom, Hallonstigen 14, 95200 Kalix, tel. 0923-14321.

Nedre Norrbotten

Postgiro: 489527-2

Ordförande: Thore Ohgren, Höjdgatan 17, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-11639.
Sekreterare: Gunnar Andersson, Västlundavägen 14, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-10447.
Kassör: Ann-Britt Laestander, Deppis, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-43028.

Västerbotten

Postgiro: 485676-1

Ordförande: Inez Wedbring, Odjarsvägen 25, 92053 Stensele, tel. 0951-20485.
Sekreterare: Jerker Eriksson, Prästbolevägen 35, 92100 Lycksele, tel. 0950-13619.
Kassör: Stig Lövsström, Hökvägen 10, 92300 Storuman, tel. 0951-10946.

Västernorrland-Jämtland

Postgiro: 4400449-7

Ordförande: Egon Lundgren, Näsäkersvägen 9, 89040 Bredbyn, tel 0661-10307.
Sekreterare: Enar Aspholm, Fack 110, 84040 Svenstavik, tel 0687-10468.
Kassör: Rune Rytterstedt, Limstängsvägen 5, 87200 Kramfors, tel 0612-10709.

Mellansverige

Postgiro: 383731-7

Ordförande: Arne Åhs, Rönnbärsvägen 1, 66050 Vålberg, tel 054-47019.
Sekreterare: Ulf Kapla, PI 510, 68051 Stöilet, tel 0563-81175.
Kassör: Maria Gesar, PI 5663, 79500 Rättvik, tel 0248-30260.

Sydsverige

Postgiro: 915314-9

Ordförande: Ulf Eriksson, PI 743 Orresäter, 54017 Lerdala, tel. 0511-82221, 83200 arb.
Sekreterare: Karl-Gustav Ekroos, Södra Ringvägen 44, 77900 Skinnkatteberg, tel. 0222-11014.
Kassör: Erik Ellborg, Muskötvägen 2, 54200 Mariestad, tel 0501-35493, 13700 (arb.).

Nr 4 1983

STÅNDSKALL

TIDSKRIFT FÖR FÄGELJÄGARE OCH SPETS Hundvänner

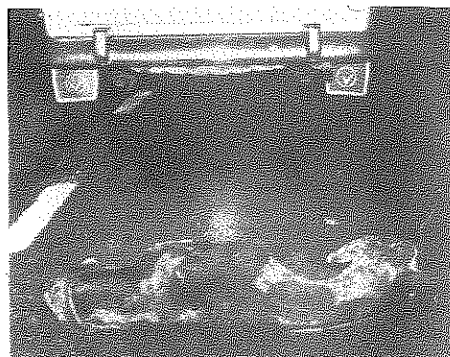
Bra jakthundar borde ha evigt liv!

Nu är det tyvärr inte så. En bra jakthund som driver länge, löper stor risk att utsättas för olycksfall. Påkörning av bil eller en älgspark kan medföra lång och dyrbar veterinärbehandling eller till och med ända hundens liv.

Som prenumerant på Jaktjournalen har du sedan länge haft din hund livolycksfallsförsäkrad upp till 1000 kronor. Nu har du som prenumerant möjlighet att ytterligare förbättra försäkringsskyddet.

För en mycket förmånlig premie får du veterinärkostnaderna (utom självrisk) betalda vid olycksfall. Skulle det gå så illa att hunden förolyckas, kan du få ersättning upp till 10.000 kronor.

Önskar du även försäkra dina vapen, kan du för en låg premie få

dem ersätta med upp till 10.000 kronor.

Detta är bara en del av alla de förmåner en prenumeration ger dig.

Förutom en bra facktidsskrift får du även jägaransvars- och olycksfallsförsäkring, fri radannonsering, SOS-service, jakttabell och reflexer inför älgjakten.

Allt detta gör Jaktjournalen helt enastående bland jakttidsskrifter.

Vill du veta mera om tidningen och alla förmånerna, ring 0300-191 00 eller skriv till Jaktjournalen, Box 102 38, 434 01 Kungsbacka.

JAKT
JOURNALEN

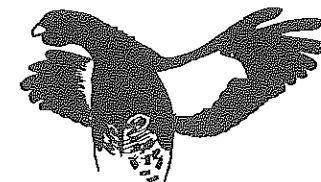
Ingen annan
jakttidning ger dig
sådana förmåner som
Jaktjournalen!

STÅNDSKALL

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR

Nr 4 1983

LEDARE

Hösten som gått

Så har åter ett år gått och intresset för våra hundar och vår jaktform tycks bara fortsätta öka. Ett annat stort glädjeämne är den välmotiverade förlängning av jakttiden på skogsfågel som skett i de södra skogslänen. Skogsfågeljakten är nu på väg att bli en bred jaktform inom ett stort område. Norrbottenspetsen och finnspetsen har blivit de dominerande fågelhundarna tack vare att jakt med skällande fågelhund är den enda naturligt fungerande jaktformen på skogshöns och som kan bedrivas både av nybörjare och veteraner, eftersom den till nästan ingen del bygger på hunddressyr, injagningsknep och skjutkonst. Det är i stort sett hundens medfödda egenskaper som gör den till jakthund och för det sammanlagda jaktresultatet spelar jägarens skicklighet att smyga sig på viltet störst roll. Om han lyckas därvidlag är skottet som regel enkelt.

Det ökade intresset för hundarna och jaktformen avspeglar sig också i ökat intresse för vår specialklubb, jaktprovsverksamheten och utställningarna. Nästan alla lokalklubbar redovisar en medlemsökning och värt att notera är att de nya lokalklubbarna längst i norr, alltså Övre Norrbotten och Norrbottens Kust- och Inland, har cirka 80 medlemmar vardera. Vid "skilsmässan" var medlemsantalet bara strax över 100, och delningen bekräftar bara en gammal erfarenhet. Nämligen att när en lokalklubb delas upp i två blir de nya var för sig lika stora som den gamla.

Även antalet jaktprovstartar torde ha ökat i år, men dock inte lika mycket som tidigare.

INNEHALL

- Ledare
- Skallkungtävlingen
- Avelsrådets rapport
- Ordet fritt
- Länskampen i Kannus
- Söps Minnestävlingar
- Kalottkampen

Redaktör och ansvarig utgivare:

Bernt Karlsson

OBS! Ny adress:

Lappvattnet 4266

937 00 Burträsk

Tel 0914-400 17, 400 16 arbetet.

STÅNDSKALL utkommer med fyra nummer per år inklusive årsbok. Prenumeration ingår i medlemskap i SSF.

Västerbottens Tryckeri AB - Skellefteå

Omslagsbilden:

Bland senvuxna, grovknötiga, ålderstigna furor hämtar fjälljägaren och hans hund sitt byte.

Foto: Bertil Sundqvist.

re. Taket börjar vara nått. Varken domare, provmarker eller funktionärer räcker till. Dessutom är provsåsongen för kort där den skulle behöva vara längre. Snön lägger hinder i vägen.

Önskemålet om att bättre tillgodose öppen klass-hundarnas behov av jaktprovstartar har också beaktats i många lokalklubbar. Nedre Norrbotten anslog t ex en hel provhelg bara för öppen klass i Jokkmokk. Här bedömdes 14 hundar och tillskapades två nya domare. Det är så man drar igång verksamheten på nya platser!

Klubbens ekonomi är god, vilket betyder att det nu (efter många, långa svåra år) äntligen börjar finnas resurser för att utveckla klubbarbetet. En hel del pengar kommer att anslås för den fortsatta domarutbildningen, som inleddes med provledarkonferensen i Storuman i våras. Konferensen avkastade ju som bekant värdefulla kompletteringar till nuvarande tolkningsanvisningar och vilka tillämpats under höstens jaktprov. Genomslagskraften har dock inte varit 100-procentig och konferensens och styrelsens syfte att åstadkomma likformighet i bedömningen hos lokalklubbarna har inte uppnåtts överallt. Men Rom byggdes som bekant inte på en dag.

Någon ny provledarkonferens blir det inte till årsmötet 1984. Istället kommer styrelsen att satsa på en ambulerande utbildningsledare, som får åka runt mellan lokalklubbarna med ett nytt kursmaterial om provreglerna, och tolkningsanvisningar samt bedömningsteknik och domareetik. Det blir dock knappast frågan om mer än en sammandragning av domare i varje lokalklubb och därför gäller det att möta upp mangrannt. Program kommer att publiceras i förväg i Ståndskall.

Allt tar dock sin tid. Det får man ha i tankarna en sån här gång. Klubbarbetet är nämligen för alla inblandade en ideell sysselsättning till vilken endast fritiden kan anslås. Och den har som bekant sina begränsningar.

BERNT KARLSSON

UTSTÄLLNING

SSF/Mellansverige och Dalarnas Älghundklubb inbjuder till
utställning för skällande fågelhundar och älghundar på
Romme travbana i Borlänge söndagen den 18 mars 1984

Domare:

Skällande fågelhundar Sigurd Nyby

Gråhundar Bertil Börjesson

Jämthundar, Karelska björnhundar, Svarta älghundar och Laikor
Sven Klasson

Anmälan till Gunnar Thunander, Pl 814, 79031 Djura,

Tel. 0241/30329

Senast den 2 mars

Anmälningsavgiften 100 kr insättes på SSF/Mellansveriges
pg 383731-7

Välkomna!

SSF/Mellansverige och DÅK

Skallkungtävlingen:

Raiku överraskade

Efter en höst, där i stort sett varje möjlig jakttag spolierats av regn eller blåst eller bådadera, mötte mig på höjdlägena vid Lillholmsrask några häftiga vindbyar med snö i. På grund av arbete hemma hade jag valt att åka upp till Skallkungtävlingen i Malå först på lördag morgon och inte som brukligt kvällen före. Skulle nu även Skallkungtävlingen drabbas av oväder?

Nej! Närmare Malå, när ljusningen började komma på, bättrade sig vädret. Tjarnstan var redan på långt håll synlig ända upp på toppen och vattnet i Nölviken låg grått och nästan stilla.

Ute runt stugbyn vid Malå hotell var det redan liv och rörelse. Hundägare som rastade sina hundar och morgonpigga domare. Här fanns många nya ansikten och nya, unga hundar vars namn man bara sett på papper eller hört nämnas i förbigående i samband med deras kvalificeringsresultat. Alla deltagare naturligtvis med förhoppningar om en framskjuten placering i denna SSF:s klassiska elitmönstring.

Som gammal tofospelare ville man ju förstås hålla sig till de gamla, säkra korten. Här fanns ju trots allt Åkes Rulle, titelförsvare på sina hemmamarker. Här fanns också Gerdt Laestanders dubbelchampion Kille. Men i övrigt i stort sett bara unghundar födda 1980 eller senare. Yngst i fältet men mångas favorit, Kjell Rosbergs nya hanhund Mikko, som bara helgen förut tagit 85 poäng i Storuman — överlägset bästa kvalificeringsresultatet — och därmed fyllt på med den återstående meriten till svenskt och finskt jaktchampionat i en ålder av bara två och ett halvt år! Här fanns också många andra och sällan har väl en Skallkungtävling på förhand varit så oviss.

Vädret var närmast perfekt. Någon minusgrad, svag vind och en gnutta snö på marken. Från början mulet men lite sol frampå dagen.

Själv hade jag lottats på en av fältets mer rutinerade hundar, Kenneth Pontérs Pavo, som jag för övrigt också dömde i Gällivare 1981. Kenneth, som jagat i stort sett hela hösten med sin hund, kom till tävlingen direkt ur busken. Han hade lämnat sin jaktkompis i en koja i Ajaur och som jag åkt till Malå på morgonen. Men han hade inte kunnat hålla sig utan varit ute och jagat med Pavo också dagen förut.

Kenneth hade fått sina provmarker på norra Johannisbergs jaktvårdsområde, där Åkes Rulle i fjol vann Landskampen. En bra lott, troddes det i förväg, men det visade sig vara fel. Fågel-tillgången var otillräcklig. Pavo gick rutinerat ut på allt längre sökter, men skallet låt vänta på sig. När det äntligen kom, var det inte fast utan flyttade. När provgruppen så småningom kom intill hade Pavo hittat en orre, men markeringen råkade bli fel. Inte heller räckte det till förlängning, eftersom Pavo längst upp i provområdet också reste en tjädertupp, som emellertid inte behagade slå utan lungt och majestätiskt seglade över provgruppen och ner mot vägen. Det blev inte mycket till prov.

Bättre hade det gått för Kent Renlunds Raiku, en direktinkvalad unghund från Övre Norrbotten. Raiku toppade faktiskt prislistan efter första provdagen med 72 poäng. Inget toppresultat, men i alla fall det klart bästa.

Tvåa låg en västerbottenshund, överraskande nog inte Åkes Rulle men väl hans son Jokki, som snott ihop 67 poäng.

En överraskning också på tredje plats, Anju, Sydsveriges bidrag, som ägs av lokalklubbens ordförande Ulf Eriksson men som här fördes av hans far Evert, som också kom direkt från jakten. Han brukar nämligen varje år ta ut ledighet i form av en jaktresa till Vilhelmina sockenallmännings marker och hade legat där på jakt en vecka. Förutom med Anju även med två stövare.

Efter Anju radade startfältet upp sig med titelförsvaren Akes Rulle i kön. Sammanfattningsvis hade första provdagen gett följande erfarenheter: Perfekt väder för årstiden, jämna och bra provmarker, genomsnittligt god fågeltillgång och resultat som bäddade för en lika oviss fortsättning. Samstämmigheten var nämligen stor om att Raikus 72 poäng ingalunda skulle stå sig. Sedan 1977 hade ju inte heller någon hund lyckats vinna Skalkungtävlingen på resultat under 75 poäng, alltså ett första pris i elitklass. Lördagsprovet var att betrakta som en uppvärmning, en förpostfäktning.

Sällan har så många fått så fel.

Raiku kunde visserligen inte förbättra sitt resultat, trots minst sagt lovvärda försök. Kent drog samma område som Pavo haft dagen innan och nu gavs verkligen bevis för hur mycket fågeln kan vara i rörelse under senhösten och hur tillgången kan variera på samma mark från dag till annan. Raiku öppnade morgonen med två fulla arbeten på två tjäderhonor, men honorna uppträdde parvis och så var det fyra fåglar i protokollet. Det räckte inte med ytterligare ett fullt jobb och en mängd finnanden och förföljanden. Raiku hade oturen att hamna i en flock trädbetande tjäderhonor och hade slutligen dragit på sig tio konstaterade fåglar. Hans fina arbeten räckte i fjärde fågelklass bara till 65 poäng. Men vid hemkomsten visade det sig att bara en hund lyckats bättre! Nämligen Pavo, som skällt ihop 67!

Pavo hade också under några spännande minuter slutsegern i sin hand men tappade avgörande poäng genom en markeringsmiss.

Pavo kom nu upp i samma poäng som Jokki, men Jokki behöll ändå andraplatsen i kraft av bättre andra-prov. Han presterade på söndagen 60 poäng och chansen till bättre resultat förstördes tyvärr av att det kom in en jägare på provområdet och skrämde Jokkis skallfågel samt dessutom hade oförsämdheten att försöka locka fast hunden.

Anju låg efter söndagsprovet kvar på sina 63 poäng från första dagen och dalade därmed ned till fjärde plats. Dock ett mycket aktningsvärt resultat. Det gynnar knappast en ung, orutinerad tik att resa långt och hamna på främmande marker under ovana väderleksförhållanden.

När det som nu blev hårt i toppen och snäva marginaler mellan hundarna spekuleras det alltid kring avgörande detaljer. Klart är dock att femman Pello tappade en framskjuten placering genom att provgruppen i provets slutskede stötte en fågel. Nu stannade Pello på 63 poäng.

Rekku hade högsta kvalpoäng i Nedre Norrbotten och räknades till favoriterna. Men han var en av hundarna ur det unga gartet, som inte lyckades nå upp till full kapacitet. 62 poäng och en sjätteplats blev hans facit. En elitetta som kvalpoäng hade också King från Kalix, men lyckades inte lika bra nu. Med 59 poäng räddades dock sjundeplatsen före mellansvenska lokalclubbens representant, Nicke, som hade 56. Nicke var en av två hundar som nödgades gå förlängt prov på söndagen.

Akes Rulle tog en halv revansch på söndagen och klarade en niondeplats med 55 poäng och åtminstone en del av den ovanskliga ära, som förlänades honom under det framgångsrika fjolåret.

Kille har haft ett mellanår i år och Gerdt Laestander umgicks till och med planer på att inte starta i Skalkungtävlingen. Start blev det i alla fall, men 49 respektive 51 poäng ligger ju en bra bit under Killes normala prestationsnivå.

Från Västernorrland-Jämtland kom en ny man och en ny hund, Sven-Olov Dahlén, Strömsund, med ungtiken Kimu. Nu blev det 51 poäng och ett resultat långt under Kimus kvalpoäng. Försöken att bättra på siffran under söndagen strandade på fågelbrist och slutade i förlängt prov.

En stor favorit som kom bort var Kjell Rosbergs Mikko, fältets yngsta hund. Mikko uppnådde bara 48 poäng på lördagen och det var långt under omgivningens förväntningar.

Fältet avslutades med Zita, som blev enda hund utanför prisgränsen. Det heter ju på idrottspråk att ju fler segrar, desto närmare kommer förlusten. Och när man som Kurt Sjöström och Zita tidigare under hösten lyckats ta två elitettor måste man bereda sig på några magra prov också. Det är ju som bekant inte bara hundens förmåga som avgör resultatet, utan många andra omständigheter måste också stämma in, men det är bara att komma igen.

Zita tillhör den nya hundgenerationens löften tillsammans med Mikko, Rekku, Raiku och Kimu, alla födda inom loppet av bara en månad februari mars 1981. Alltså två och ett halvt år gamla. Mikko är som nämnts redan jaktchampion och för Zita och Rekku fattas bara ytterligare ett första pris i elitklass för samma merit. Sedan Skalkungtävlingen fick sin nuvarande form är Raiku SSF:s yngste Skalkung.

Skalkungtävlingen slutade alltså med idel överraskningar. Vem kunde ana att Raikus 72 poäng skulle hålla? Vem trodde att Jokki skulle slå sin far Akes Rulle?

Från prisutdelningen må också några detaljer ihågkommas. Först och främst det fina prisbordet, som Frank Finnemore & Co i Malå fått ihop. Det höll god finsk klass och det vill inte säga litet.

En av deltagarna, Tommy Olsson, Arvidsjaur "Tommys Sport och Fritid" hade skänkt ett kikarsikte som lottades ut bland hundägarna och en annan trädskällarentusiast, Sven Holmlund från Lycksele (Holmlunds Hemtjänst) hade skänkt en värdefull traktörpanna till bästa hund yngre än tre år.

Båda dessa priser tillföll Kent Renlund som menade att "en sådan dag skulle han nog aldrig få igen".

BERNT KARLSSON

ÅRSMÖTE

SSF ÖVRE NORRBOTTEN

Lördagen den 15 januari,
Sjöparksskolan Gällivare

ÅRSMÖTE

SSF/Västerbotten håller
årsmöte lördagen den
25 februari 1984.

Plats: Lycksele industrimatsal.
Sedvanliga årsmötesförhandlingar.

Styrelsen

Teorikurs

SSF/Mellansverige anordnar teorikurs för blivande jaktprovsdomare (skällande fågelhundar) lördagen den 28 jan. kl. 11.00 på Moraparken i Mora. Kursledare är Staffan Forslund. Förutom särskilt kallade inbjudes även etablerade domare och andra intresserade att närvara.

Välkomna!
Styrelsen

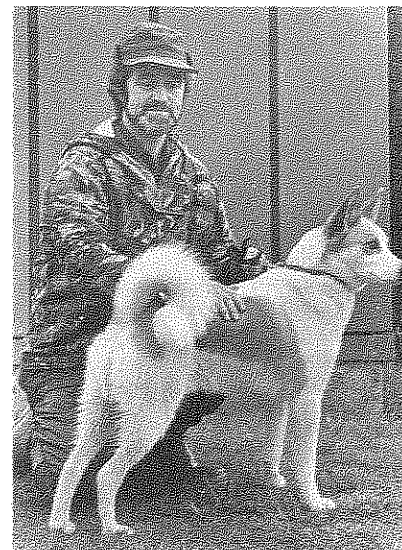

Skallkung 1983

Raiku S 36317/81

e Ukkos Perro u Teru
 ue Tjädermarkens Peni.
Lokalklubb: Övre Norrbotten.
Kvalificering: 68 (d).
Uppfödare: Rainer Lyngmark,
 Malmberget.
Ägare: Kent Renlund, Malmberget.
Förare: d:o.
Poäng: 72. **Pris:** 2:a.

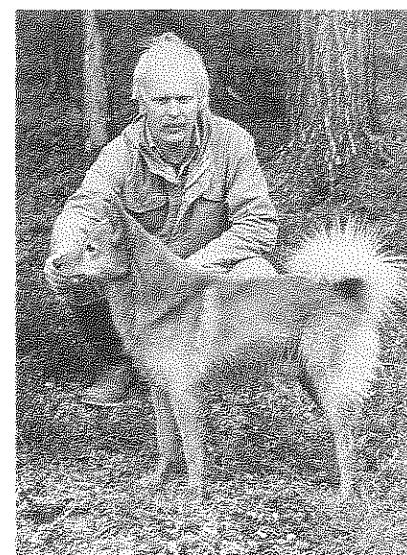
Siffrorna efter rubriken "kvalificering" anger hundens kvalpoäng. (d) betyder att hunden direktkvalificerats som representant för sin lokalklubb. (v) betyder att hunden tagit en vakansplats (summa fem hundar med högsta kvalpoäng förutom de direktkvalificerade oberoende av lokalklubbstillhörighet).

2:a

Jokki S 55680/80

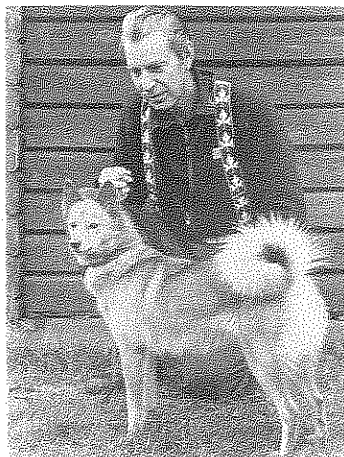
e Åkes Rulle u Sally
 ue Öjbyholms Joakim.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 69 (v).
Uppfödare: David Rönnblom, Burträsk.
Ägare: Bo Wallström, Adak.
Förare: d:o.
Poäng: 67. **Pris:** 2:a.

8:a

Pavo S 35529/77

e Siriklin Sippi u Minna ue Ukkos Isku.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: 70 (v).
Uppfödare: Stellan Ståhling, Vikingstad.
Ägare: Kenneth Pontér, Luleå.
Förare: d:o.
Poäng: 67. **Pris:** 2:a.

4:a

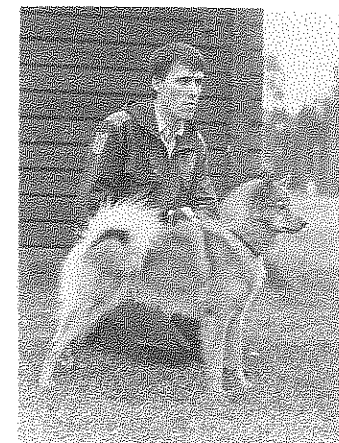
Anju S 39057/80

e Kronohovs Kim u Dolly
ue Kiannan Kulo.
Lokalklubb: Sydsverige.
Kvalificering: 64 (d).
Uppfödare: Berlotte Broo, Utansjö.
Ägare: Ulf Eriksson, Lerdala.
Förare: Evert Eriksson, Lerdala.
Poäng: 63. **Pris:** 2:a.

7:a

King S 40373/78

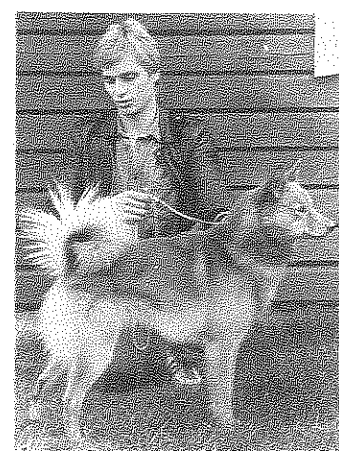
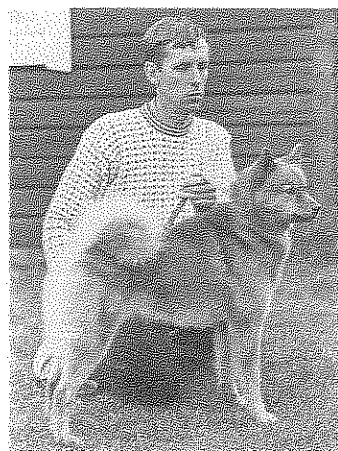
e Ukkos Penu u Lotta ue Masi.
Lokalklubb: Norrbottens Kust-Inland.
Kvalificering: 75 (d).
Uppfödare: Alf Börjesson, Gargnäs.
Ägare: Göran Eliasson, Kalix.
Förare: d:o.
Poäng: 59. **Pris:** 3:e.

5:a

Pello S 28305/79

e Ukkos Penu u Akka ue Nappe.
Lokalklubb: Övre Norrbotten.
Kvalificering: 75 (v).
Uppfödare: Carina Öhman, Överkalix.
Ägare: Stig Brännvall &
Carina Öhman, Överkalix.
Poäng: 63. **Pris:** 2:a.

8:a

Nicke S 54407/80

e Røjbackens Rapp u Røjbackens Klinga
ue Punaturkin Klang.
Lokalklubb: Mellansverige.
Kvalificering: 65 (d).
Uppfödare: Anders Grifh, Garpenberg.
Ägare: Ingemar Stenberg, Glöte.
Förare: d:o.
Poäng: 56. **Pris:** 3:e.

6:a

Rekku S 24482/81

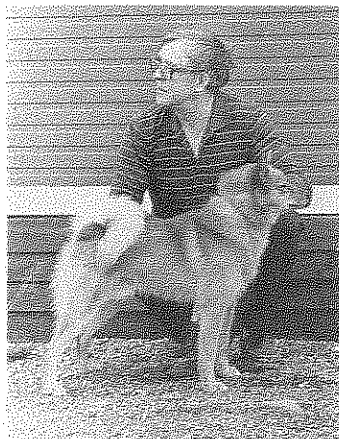
e Kille u Tranebergs Lotta
ue Siriklin Sippi.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: 76 (d).
Uppfödare: Harald Berggren, Högliden.
Ägare: Tommy Olsson, Arvidsjaur.
Förare: d:o.
Poäng: 62. **Pris:** 2:a.

9:a

Akes Rulle S 8093/76

e Akes Raj u Akes Tino ue Akes Tuff.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: titelförsvare.
Uppfödare: Åke Samuelsson, Lahnajärvi.
Ägare: Rolf Lundgren, Malå.
Förare: d:o.
Poäng: 55. **Pris:** 3:e.

10:a

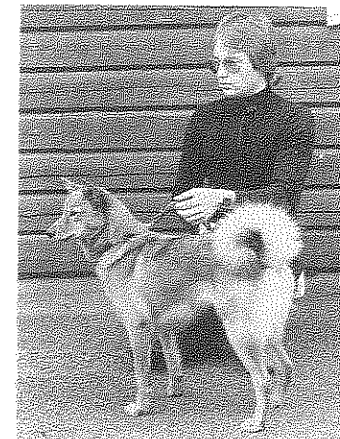
Kille SF 61835/79

e Kirre u Pikun Taru ue Viirin Piki.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: 73 (v).
Uppfödare: Yrjö Ravaska, Kemi.
Ägare: Gerdt Laestander, Arvidsjaur.
Förare: d:o.
Poäng: 51. **Pris:** 3:e.

13:e

Zita S 32489/81

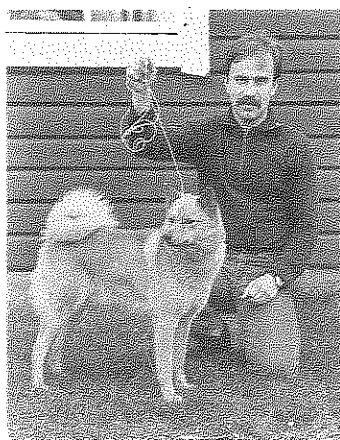
e Virkku u Nätti ue Jack.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 80 (v).
Uppfödare: Torbjörn Henriksson, Lycksele.
Ägare: Kurt Sjöström, Storuman.
Förare: d:o.
Poäng: 42. **Pris:** 0.

11:a

Kimu S 17603/81

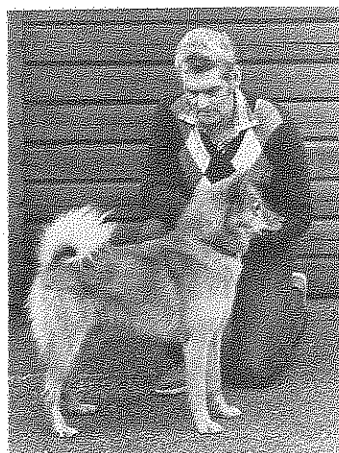
e Kronohovs Kim u Joka Lulu
ue Urheilu Pennan Ukko.
Lokalklubb: Västernorrland-Jämtland.
Kvalificering: 74 (d).
Uppfödare: Lelf Öhgren, Vännäs.
Ägare: Sven-Olov Dahlén, Strömsund.
Förare: d:o.
Poäng: 51. **Pris:** 3:e.

12:a

Mikko S 29593/81

e Ukkos Ukko J:r u Mirka
ue Ukkos Rippe.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 85 (d).
Uppfödare: Kjell Rosberg, Sorsele.
Ägare: d:o.
Förare: d:o.
Poäng: 48. **Pris:** 3:e.

UTSTÄLLNING

SSF/Sydsverige anordnar inomhusutställning i Mariestad 84-01-07
för älghundar och skällande fågelhundar

Domare samtliga raser **Lennart Davidsson**
Reservation för domarändring förbehålles vid många anmälningar

Anmälningsavgiften 100: — insättes på Pg 91 53 14-9
Anmälan och upplysningar: Ulf Eriksson, Pl 743 Orresäter,
540 17 Lerdala, tel. 0511/82221 eller
Erik Ellborg, Muskötv. 2, 54200 Mariestad, tel. 0501/35493
Anmälningstiden utgår 83-12-27

Välkomna!

Styrelsen

ÅRSMÖTE

SSF/Mellansverige inbjuder till årsmöte
lördagen den 28 januari kl. 17.00
på hotell Ljustret, Moraparken, i Mora

Efter årsmötet supé med dans

Förutom sedvanliga ärenden kommer förslag till lokalklubbstadgar
och geografisk gränsdragning mellan lokalklubbarna
Syd- och Mellansverige att behandlas

Rum bokas på tel. 0250/26500

Supéanmälan till Ulf Kapla, tel. 0563/811 75

Välkomna!

Styrelsen

In memoriam KURT ÖHLUND

Lördagen den 12 november 1983 avled Kurt Öhlund, Tväråselet, Älvsbyn, efter en längre tids sjukdom. Han var vid sin bortgång 45 år.

Kurt var uppväxt i Mellangård, Tväråselet. I ett tidigt skede kom han i kontakt med SSF och med den utmärkta finnspetstiken Raija tog han steget in i rampluset. De största framgångarna skördades under 1973 och 1974. Båda åren erövrade Raija skallkungtiteln.

Under flera år bedrev han också uppfödning av finsk spets och norrbottenspets.

Kurt ägde också flera goda hundar förutom Raija. Men dessa fick många gånger stå tillbaks, när jaktproven krävde hans insats som domare. Bara så sent som hösten 1983 stod han i spetsen för Älvsbyprovet med anskaffning av provmarker m m. Men alltför tård av sin sjukdom tvingades han avstå från att själv aktivt delta i provet. Det var första gången Kurt uteblev. Alla kände vi tomrummet efter den som från allra första början var upphov till den verksamhet SSF/Nedre Norrbotten nu bedriver i Älvsbyområdet.

Kurt var vaktman på RFN och sysslade även i jobbet med hundar. Även om Kurt gjorde sig känd som en mycket duktig jägare och hundkarl i flera sammanhang, kommer många ändå att minnas honom som den som ställde egna intressen helt åt sidan om det gällde att göra en insats för klubben. Hans lojalitet mot andra var en av flera goda egenskaper som utmärkte hans personlighet. Hans ljusa livssyn hörde också till de positiva dragen.

Vi ska minnas Kurt, som den som alltid stod till hands när uppgiften så krävde. Det är så man upptäcker och minns goda kamrater.

Kurt sörjes närmast av maken Maj samt tre barn, varav äldste sonen Dan sedan flera år vandrat i faderns fotspår och även tillhör SSF:s domarkår.

Klubben representerades vid jordfästningen av Tommy Olsson, Arvidsjaur, som med blommor framförde en sista hälsning och tack från kamraterna inom lokalklubben och SSF.

THORE ÖHGREN

Avkommebedömning finsk spets 1982

Årets lista över aktiva avelshundar har tunnats ut betydligt sedan förra året. Mellan årsskiftet och publicering har även Finnskallets Satu gått till de sällare jaktmarkerna. Tar vi sedan bort de gamla pensionärerna som är födda 1973 och tidigare så återstår endast Ukkos Ukko Jr med en hyfsad avkommepoäng.

Vad vi i avelsrådet hoppas på är att flera förstapristagare i elitklass når över de stipulerade 15 avkommorna till nästa år, så att vi åter får en mera komplett lista.

Seriösa uppfödare använder endast hanhundar med minst 1:a pris i elitklass eller som har bra avkommepoäng i hanhundslistan. Det finns tillräckligt många sådana hanhundar här i landet med olika härstamning, så risken med negativa effekter på grund av överdriven "matadoravel" eller för smal avelsbas är mycket liten.

Varför ska då en uppfödare, som vill vara seriös endast använda sådana hanhundar? Jo, därför att vår jaktform kräver så mycket av hundens medfödda anlag och så litet dressyr och detta i kombination med våra krävande elitklassregler, medför att hanhundar med 1:a pris i elitklass oftast är goda nedärvare.

Använde uppfödarna endast sådana hanhundar i två—tre generationer skulle rasen förbättras markant oavsett tikarnas kvalitet.

Varför?? Jo, eftersom vi i ett sådant tillstånd alltid tillför rasen 50 % goda gener.

Efter en generation har vi då en ras med: 50 % bra gener + 50 % ??

" två " 75 % bra gener + 25 % ??

" tre " 87,5 % bra gener + 12,5 % ??

O s v.

?? okända gener för en viss egenskap.

Använder vi dessutom bra tikar går framstegen dubbelt så fort, men 100 % når vi aldrig. Det har naturen sett till.

Vi lever idag i ett upplyst samhälle. Därför finns det inte ett enda skäl till att avvika från dessa principer.

STIG BRÄNNVALL STAFFAN FORSLUND

FINSKA VINTERDAGARNA

i Tavastehus 24—25 mars 1983 på hotell Aulango

UTSTÄLLNING 25 mars

Domare: Finsk spets Antti Aarnio. Övriga spetsar Klaus Hainari

Anmälan senast 11 mars samt förfrågningar

På svenska: Arne Korva, Statinsg. 35, Haparanda Tel 0922/11006

På finska: Raimo Karvonen, SF 94430 Kaakamo
Tel 009358-80527150 eller 009358-80113629

Täckhundslista 1982	S:a valpar	S:a mödrar	Antal mödrar till pristag.	Antal start avkom- mor	Start %	Antal prist. vid jaktprov 1 ökl 2 ökl 3 ökl 0 ökl	% prist. av alla avk.	Jakt- poäng	Avk. poäng	Täk- tal
Finnskallents Satu S 20661/74	24	7	5	8	33,3	5 1 1 1	29,2	18	65,6	71
Nappe S 17948/71	50	11	7	9	18,0	5 1 1 2	14,0	18	28,0	64
Kronohovs Kim SF 23550/71	67	16	9	12	17,9	7 1 1 3	13,4	24	26,9	56
Ukkos Penu S 29934/71	106	22	7	11	10,4	6 2 1 2	8,5	23	17,8	32
Ukkos Ukko J:r S 28140/76	29	4	2	2	6,9	1 — 1 —	6,9	4	13,8	50
Röjbackens Noppe S 2777/72	39	10	2	4	10,3	— 2 — 2	5,1	4	5,1	20
Urbergets Dixi S 22978/73	73	11	3	8	11,0	3 — — 5	4,1	9	4,6	27
Jokan Poju SF 5384X/76	50	5	1	2	4,0	1 — — 1	2,0	3	3,0	20
Ukkos Pekka S 29933/71	113	10	1	1	0,9	1 — — —	0,9	3	2,7	10
Röjbackens Isku S 59311/73	23	4	1	4	17,4	— — 1 3	4,3	1	1,1	25
Ukkos Pompe S 14916/70	22	3	0	1	4,5	— — — 1	0	0	0	

Ordet fritt

Svar till Sigge Rova

Som både utställare och domare tar jag mig friheten att svara på Sigge Rovas intressanta inlägg i förra numret.

Att döma hundar på utställning är ganska väsenskielt från att göra samma sak på jaktprov. Skillnaden är i stort densamma att sitta i domarjuryn och kora mister Universum i jämförelse med att döma en brottningsmatch.

Därför ligger det i sakens natur, att bedömningarna inom utställningssporten varierar mera än vid jaktproven, där hunden utför en prestation. Jaktprovsreglerna med dess tolkningsanvisningar reglerar hur denna prestation ska utföras i minsta detalj, medan rasstandarderna i stort sett "Målar upp" en idealhund, beskriven i ord. Om hur mycket bedömningsobjektet sedan ska få variera i jämförelse med denna ganska diffusa idealhund sågs ingenting i rasstandarderna.

Hur utställningsdomaren lägger upp sin skriftliga kritik av en hund kan variera med domarens ålder, d v s när denne blev utbildad, hur många hundar som ska bedömas o s v.

Generellt börjar kritiken med rastypen under rubriken helhetsintryck och fortsätter sedan med detaljerna från nosen till rörelserna.

För att förstå utställningsdomarnas kritik, så måste följande uttryck översättas till pris:

Utmärkt	"Dösaäkert" certifikatkvalité.
Mycket god (Bra)	1:a priskvalité.
God (Bra)	2:a priskvalité.
Mindre god (Bra), godtagbar, rastypisk	3:e priskvalité.

Av detta framgår att ett "Bra huvud" för en domare kan vara detsamma som "Kullrig panna" för en annan, som kan vara "Brant stop" för en tredje, och "Tendens till pannknöl" för en fjärde o s v. Felet rymms inom uttrycket "Bra huvud" 2:a prishuvud.

Har man en något vek tik, vars lust att strama upp sig i utställningsringen kan variera från en gång till en annan, ja, då är risken stor att tiken får andra fel på köpet dessa "mörka" dagar. Typiska sådana fel är just lågt ansatta öron och vek (sänkt) rygg.

Med detta resonemang kommer vi fram till att domare 1 och 3 är eniga i sin beskrivning av tiken med undantag av typ och pris. Domare 2 avviker däremot ganska markant.

För min personliga del så anser jag att dessa tre bedömningar ger en eventuell uppfödare tillräcklig vägledning i det exteriöra avelsarbetet. Det finns alltså ur exteriör synvinkel inga skäl att låta tiken få valpar. Vilket betyder att utsikterna att förbättra rasmedeltalet är små.

Nu är det ju så att ingen exteriör i världen kan uppväga dåliga jaktegenskaper för en fågeljägare. Därför får inte den exteriöra biten utesluta en bra jakttik från avel, såvida hon inte har rena defekter (kroksvans, knäskåls luxation exv).

STAFFAN FORSSLUND

Från länskampen i Kannus

Dimman och doften från alla rävfärmer låg tät över nejden, när vi efter avklarade formaliteter i tullen, körde österut mot Kannus med våra hundar. När vi närmade oss Kannus med hjälp av karta som tillsänts oss från våra finska värdar, fick vi ännu ett bevis på god organisationsförmåga. Nämligen en stor skylt med ett spetshundhuvud, som visade vägen. En skön känsla spred sig i bilen. Att irra omkring på småvägar mitt i natten före ett viktigt jaktprov, är inte precis vad man önskar.

Morgonen kom snart och allvaret kunde börja. Provområden och domare till dito var lottade tidigare på kvällen, så när vi väl blivit presenterade för våra respektive domare bar det iväg.

Förväntningarna var högt ställda, särskilt från lyckselekanten i sällskapet. Sven Holmlund var med oss och han är bortskämd från ett Kalajokipro, där lyckselehundarna plus Joka Kiri från Tallsjö hemförde var sitt 1:a pris i elitklass.

För min egen del började lördagsprovet som en dröm. Vi gick på domarens inrådan cirka en km med hunden kopplad, och när vi hade släppt dröjde det inte länge förrän första skallet ekade. Det var en orrtupp som satt tryggt i dimman. När vi stötte flög den endast cirka 150 m, så blev det förnyat skall. "Uusintahauku" utbrast domaren förtjust, men jag vet någon som var gladare. Ännu ett 10 minuters skall, och sedan fortlöpte provet hela tiden på det mest önskvärda sätt.

Man måste beundra de finska domarna för deras goda lokalkännedom, för när jag frågade efter tjäder, så fick jag svaret att efter cirka 500 m och om man svänger till vänster så fanns där tjäder. Mycket riktigt. Meningen var nästan inte uttalad förrän skallet kom. En gammal fin tjädertupp satt i toppen på en hög gran och lät sej fascineras av skallet och en ivrigt viftande svans. Alltnog, när provet var färdigt gick man med stor belåtenhet hemåt för att in- vänta prisutdelning.

Vid förläggningen väntade en uppvärmd, helt underbar vedeldad bastu. Men först fick vi en

□ Individuell segrare i Länskampen i Kannus blev Piki med Gunnar Joenväärä (till vänster) från Nivala. Piki uppnådde 89 poäng och ett 1:a pris elitklass med CACIT.

□ Det framgångsrika västerbottenslaget, där alla hundar överskred poänggränsen för 1:a pris i elitklass: från vänster Kjell Rosberg, Sorsele, Med Mikko, Ulla-Britt Berglund, Storuman, med Jaana, Inez Wedbring, Storuman, med Skogsmannens Pekka, Sven Holmlund, Lycksele, med Tarkko samt Leif Öhgren, Vännäs, med Bittja.

god soppa av de tre damer, som hela tiden skötte kosthållningen åt oss. Livet kändes jätteskönt. När så prisutdelningen var avslutad, spred sig glädjen även till de övriga västerbottningarna. Bittja trea med 84 p. Tarkko 7:a på 78 p., Skogsmannens Pekka 8:a med 75 p. och Jaana på 11:e plats med 69. Endast Mikko hade otur med sitt område, men vad gjorde det. Det blev ju nya chanser på söndagen. Trevlig samvaro gjorde natten kort och snart var det åter morgon.

Länskampen avgjordes på grundval av lördagens prov, och det var nog tur för vinnaren Keski-Pohjanmaan Kennelpiiri. Söndagen blev det storslam för Västerbottningarna. Unga Jaana blev nämligen dagens vinnare med 81 p. och cacit. Hon visade nu, att det inte var någon tillfällighet, att hon kvalat in med 70 p. från Hörneforsprovet. Tvåa blev Bittja, som nu blev färdig jaktchampion med sina 78 p. och trea Mikko med 75 p.

Det är sådana här gånger man får glädjas ordentligt och glömda är alla tidigare prov utan fågelkontakt m m. Nästa år är det Västerbottens tur att anordna tävlingen och jag hoppas att det blir möjligt att göra "Ett finskt prov på svenska marker", med allt vad det innebär av fin organisation, priser m m.

God jaktlycka till alla önskar

LEIF ÖHGREN

Resultat, Länskampen:

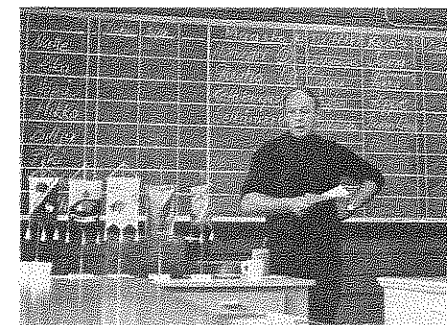
1. PIKI, ägare Pirjo Joenväärä, Nivala, KP,	89 p	1 ekl	CACIT
2. NALLI, ägare Väinö Huhtakangas, Ylivieska, KP,	88 p	1 ekl	
3. BITTJA, ägare Leif Öhgren, Vännäs, VB,	84 p	1 ekl	
4. JULIA, ägare Hans Grägg, Jakobstad, Vasa,	82 p	1 ekl	
5. TOMI, ägare Tauno Ojala, Kalajoki, KP,	79 p	1 ekl	
6. LEXAN LAPUKKA, ägare Leo Lundström, Kälviä, KP,	79 p	1 ekl	
7. TARKKO, ägare Sven Holmlund, Lycksele, VB,	78 p	1 ekl	
8. SKOGSMANNENS PEKKA, ägare Inez Wedbring, Stensele, VB,	75 p	1 ekl	
9. PIKI, ägare Kauko Toivonen, Kälviä, KP,	73 p	2 ekl	
10. TURRE, ägare Reimi Tofferi, Kokkola, KP,	70 p	2 ekl	
11. JAANA, ägare Ulla-Britt Berglund, Storuman, VB,	69 p	2 ekl	
12. TONI, ägare Matti Jokela, Jakobstad, Vasa,	69 p	2 ekl	
13. URHEILU-PENNAN SISSI, äg Jörgen Sundqvist, Jakobstad, Vasa,	66 p	2 ekl	
14. LINA, ägare Göran Öhman, Nykarleby, Vasa,	65 p	2 ekl	
15. RIKA, ägare Helge Kytölä, Närpes, Vasa,	51 p	3 ekl	
16. MIKKO, ägare Kjell Rosberg, Sorsele, VB,	29 p	0 ekl	

Lagtävlingen:

1. Keski-Pohjanmaan kennelpiiri (KP),	337 p
2. SSF/Västerbotten (VB),	306 p
3. Vasa kenneldistrikt (Vasa),	282 p

Internationellt prov, söndag 11/9 83:

1. JAANA, ägare Ulla-Britt Berglund, Storuman, CACIT,	81 p	1 ekl	CACIT
2. BITTJA, ägare Leif Öhgren, Vännäs,	78 p	1 ekl	
3. MIKKO, ägare Kjell Rosberg, Sorsele,	75 p	1 ekl	
4. NALLI, ägare Pentti Läspä, Kokkola,	71 p	2 ekl	
5. RIKA, ägare Helge Kytölä, Närpes,	71 p	2 ekl	
6. RIPPE, ägare Jorma Ängeslevä, Ylivieska,	68 p	2 ekl	
7. NALLE, ägare Toivo Kreuz, Alavirre,	67 p	2 ekl	
8. NÖPÖ, ägare Heikki Hautamäki, Kokkola,	66 p	2 ekl	
9. PIKI, ägare Kauko Toivonen, Kälviä,	63 p	3 ekl	
10. SKOGSMANNENS PEKKA, ägare Inez Wedbring, Stensele,	55 p	3 ekl	
11. TARKKO, ägare Sven Holmlund, Lycksele,	48 p	0 ekl	
12. TIEVAN LISSU, ägare Pentti Keski-Korpela, Kokkola,	9 p	0 ekl	

□ Överdomaren för länskampen var Risto Tuomainen.

Toppresultat i Söpös Minne

□ En jätteglad Vesa Junnikkala med Söpö-pokalen efter Jerrys kanonresultat och överraskande seger i Nordens största jaktprov för skällande fågelhundar.

Åttonde upplagan av Söpös Minnestävlingar avgjordes i Kalajoki den 12—13 november. Inte mindre än 30 hundar fanns med i deltagarlistan, naturligtvis rekord. Söpös Minne håller god med marginal ställningen som Nordens största jaktprov för skällande fågelhundar.

En stor del av finska eliten fanns på plats, dock ej årets Skallkung Tiko. Arrangörerna hade även inbjudit svenske Skallkungen Raiku, men Kent Renlund, Malmberget hade nödgats tacka nej på grund av sjukdom.

Nu fanns i startfältet ändå sex svenska hundar, fyra i elitklass och två i öppen klass.

□ Inte mindre än 30 hundar ställde upp i åttonde upplagan av Söpös Minnestävlingar, alla finnspeksar, och det var naturligtvis stundvis ett hiskligt skällande utanför centralplatsen "Tapion Tupa".

Första provdagen toppades av Rippe, ägare Jorma Ängeslevä, med 78 poäng Resultaten i övrigt höll sig på låg nivå.

I öppna klassen överraskade bara ett år och fyra månader gamla Kronohovs Milla, ägare Marja Ojala, Lappvattnet, Burträsk, som med 73 poäng överskred gränsen för första pris. Även Poju, ägare Bernt Karlsson, Lappvattnet, Burträsk, klarade ökl-ettan med 71 poäng.

Bästa svenska hund i elitklass var Roland Fors Pälvi, som hade 67 poäng.

Först ur skogen på söndagen kom Poju, som gjort ett fantomprov på provområde 1 alldeles utanför Kalajoki. Poju hade haft skall på tre orrar och två tjädertuppar. På den sista tjädertuppen en sammanlagd skalltid på 24 minuter med tre förflyttningar på 200—300 meter och lika många förnyade skall. Eftersom bedömningsgrunderna i öppen klass och elitklass är enahanda i Finland blir den hund segrare i tävlingarna som uppnår högsta poäng. Längre såg det ut som om Pojus resultat skulle räcka till seger, men när alla hundar kommit in var han passerad av två.

Vinnare av Söpös Minnestävlingar blev hanhunden Jerry, ägare Vesa Kuonaoja, Pyhäsalmi, på 95 poäng. Jerry hade haft sex grundskall och två förnyade skall. Tvåa kom tiken Miska, ägare Seppo Peltonen, Kynämöinen, 94 poäng. Miska hade haft fyra skallmöjligheter och presterat fyra grundskall och två förnyade.

Poju fick nu nöja sig med en överlägsen seger i öppen klass och det fina hederspriset till bästa svenska hund, en värdefull kristallvas.

Finnspetsstiken Pälvi, ägare Roland Fors, Västerås, fick placering tio i elitklass med 75 poäng och ett första pris. Hanhunden Joka Kiri, ägare Björn Gadestedt, Vallsta, kom på 16:e plats med 65 poäng och ett 2:a pris. Skelleftehunden Kaksi, ägare Roger C Åström, hade oturen att båda dagarna få gå på fågeltomma marker. Samma öde rönt Kalixhunden King, ägare Göran Eliasson.

Fågeltillgången var ojämn och orrarna hade flockat sig och uppträdde i hopar på upptill flera hundra mellan vilka markerna låg i stort sett fågeltomma. Vädret var däremot under båda provdagarna närmast perfekt. Kallt, svag vind, fuktig luft och nedfallande vittring.

Arrangemangen som vanligt i Kalajoki helt perfekta med inkvartering på det trevliga "Tapion Tupa". Överdomare var Leo Lundström från Kälviä.

Resultat

Elitklass	Poäng	Pris
1. JERRY, äg Vesa Kuonaoja, Pyhäsalmi	95	1 skl CACIT
2. MISKA, äg Seppo Peltonen, Kynämöinen	94	1 skl R-CACIT
3. SANTTU, äg Antti Leivo, Kuusamo	86	1 skl
4. PENI, äg Markku Kurala, Arkkukari	85	1 skl
5. PIKI, äg Gunnar Joenväärä, Nivala	80	1 skl
6. RIPPE, äg Jorma Ängeslevä, Ylivieska	78	1 skl
7. PIKU, äg Taisto Ylikangas, Rautio	77	1 skl
8. USVAN TELLU, äg Matti Nieminen, Lahti	77	1 skl
9. PIKI, äg Kauko Toivonen, Kälviä	77	1 skl
10. PÄLVI, äg Roland Fors, Västerås	75	1 skl
11. REMU, äg Seppo Hantula, Ylivieska	75	1 skl
12. JEKKU, äg Harri Rasinperä, Kuortane	75	1 skl

13. NALLI, Väinö Huhtakangas, Ylivieska	72	2 skl
14. NALLI, äg Pentti Läspä, Kokkola	70	2 skl
15. AMI, äg Irja Ylikangas, Kannus	69	2 skl
16. JOKAN KIRI, äg Björn Gadestedt, Vallsta	65	2 skl
17. TOMI, äg Tauno Ojala, Kalajoki	64	3 skl
18. TURRE, äg Reimi Tofferi, Kokkola	63	3 skl
19. TESSU, äg Veikko Jinnikkala, Haapajärvi	62	3 skl
20. NALLE, äg Toivo Kreus, Alavirre	59	3 skl
21. Farssi, äg Viljo Lahti, Ylivieska	57	3 skl
22. TIKU, äg Lasse Mäkälä, Kalajoki	57	3 skl
23. RAIKU, äg Olavi Koivula, Ranua	50	3 skl
24. LIPPO, äg Jorma Akola, Ranua	27	0 skl
25. KAKSI, äg Roger C Åström, Skellefteå	9	0 skl
26. KING, äg Göran Eliasson, Kalix	4	0 skl

Öppen klass

1. POJU, äg Bernt Karlsson, Lappvattnet, Burträsk	91	1 ökl
2. KRONOHOVS MILLA, äg Marja Ojala, Lappvattnet, Burträsk	73	1 ökl
3. RUSKA, äg Heikki Alho, Kalajoki	51	3 ökl
4. KRONOHOVS TERI, äg Kari Ojala, Kalajoki	46	3 ökl

Brev till Ståndskall

Hej redaktionen!

Jag läste i Ståndskall nr 3 1982 om tiken Isku och hennes valpar. I våras nedkom min tik Dina S-36933/78 med åtta valpar. Men tyvärr var den första och största valpen död när den föddes. På kortet är de övriga sju, som blev kvar, cirka sex veckor.

Hälsningar MARTIN OLSSON Särna

Foto: Pål Norinder

HUNDUTSTÄLLNING

SSF/Norrbottnens kust & inland anordnar utställning för
Finsk spets och Norrbottensspets
i Kalix söndagen den 26 februari 1984

Domare: Stig Brännvall

Plats: Domusparkeringen i Kalix.

Tid: Besiktning 9.00. Bedömning 10.00.

Avgiften 100:— kr betalas på platsen.

Anmälan senast den 12 februari till Birger Pettersson
Pl. 3806, 95200 Kalix. Tel. 0923/27067.

Idel, ädel jakthundsadel

För att stimulera intresset för planerade fågelhundsavel och samtidigt ge medlemmarna upplysningar om var lämpliga hundar finns att tillgå, har redaktionen och avelsrådet beslutat att alla uppfödare av finsk spets och norrbottensspets tillhöriga SFN fritt får utannonsera sina valpar i Ståndskall.

Gratisannonseringen gäller med följande förbehåll:

1. Båda föräldrarna ska vara jaktprovsmeriterade, eller ...
2. Avelsrådet ska ha rekommenderat täckhund.

Första uppropet om denna nya medlemsförmån gjordes i Ståndskall nr 1/80. Gensvaret blev långt bättre än någon i förstona vågat tro. Intill sista manusdag för detta nummer hade följande valpanannonser strömmat in, samtliga resultat av kombinationer med högklassiga jaktdjur.

Annonserna kan också med fördel förmedlas till jägarvänner, som läsaren vet står i begrepp att införskaffa en finsk spets eller norrbottensspets.

- ☐ Båda föräldrarna är jaktprovsmeriterade.
- ☐ Avelsrådet har rekommenderat täckhund.

Finnspets- valpar ☐ ☐

Väntas omkring 15/11-83
e. Kille SF 61835/79
u. Röjbackens Tipsa S 56676/76
(e. Siriklin Sippi)
Kontakta Stig Westberg,
Lycksele, Tel. 0950/15190.

Finnspets- valpar ☐

f. den 10 juli
e. SUCH SFUCH S 18856/74
Röjbackens Topi u. Kickan
(e. Manu SF 6459/67)
Kontakta Bertil Arvidsson,
Buskaboda, Tel. 0455-43000
arb. 0470-42000.

Ukko Herran Pimu, Kalottmästare

Kalottkampen för skällande fågelhundar hölls den 15—16 oktober i trakten av Polcirkeln vid Överkalix.

Lördagen bjöd på bra väder med måttlig vind. På söndagen var det däremot tung dimma och tidvis regn.

Samtliga deltagare verkade nöjda med arrangemangen. De var inkvarterade i Åke Larssons fiskecamp, Polcirkelgården, och fick där bästa service till humant pris. Närheten till de tio provområdena (alla inom två mil) var givetvis också en positiv sak.

Som så ofta tidigare rådde en viss domarbrist varför en del domare fick gå dubbla prov, både lördag och söndag. En särskild eloge till Heine Krekula och Bror Nilsson i det sammanhanget, vilka dessutom fick förlängd provtid.

Segrande lag i Kalottkampen blev denna gång Nordsverige som fick 150 poäng medan Nordfinland hade 145.

Bästa individuella insats svarade Ukko Herran Pimu för med 66 poäng. Pimu startade utanför lagtävlingen men blev individuell Kalottmästare, närmast följd av Raiku och Piia, båda 65 poäng.

Under lördagsprovet hittades 3,7 fåglar per prov medan söndagen gav betydligt sämre resultat.

Till sist, Polcirkeln i Överkalix kan vara en tänkbar plats för en framtida Skallkungtävling.

HANS SJÖLUND
provledare

□ Ukko Herran Pimu SF 19370/80, utställningsvinnare i år i både Storuman och Arvidsjaur, visade i Överkalix att hon också är en jakthund och toppade prislistan båda provdagarna.

Lagtävlingen:

1. Nordsverige

Rekku	29 poäng
King	56 "
Raiku	65 "

(Paavo reserv)

Summa 150 poäng

2. Nordfinland

Retu	44 poäng
Raiku	48 "
Aljo Rekku	53 "

(Piia reserv)

Summa 145 poäng

Resultat, lördag:

UKKO HERRAN PIMU, äg Hans & Britta Holmberg, Jävrebyn	66 poäng	2:a pris
PIIA, äg Onni Kaarisaari, Liedakkala	65 "	2:a "
RAIKU, äg Kent Renlund, Malmberget	65 "	2:a "
HERRA, äg K-E Zetterqvist, Malmberget	64 "	2:a "
KING, äg Göran Eliasson, Kalix	56 "	3:e "
PAAVO, äg Kenneth Pontér, Luleå	56 "	3:e "
ALJO REKKU, äg Jouko Kotajärvi, Sieppijärvi	53 "	3:e "
RAIKU, äg Olavi Koivula, Ranua	48 "	3:e "
RETU, äg Erkki Piironen, Ranua	38 "	0 "
REKKU, äg Tommy Olsson, Arvidsjaur	16 "	0 "

Resultat, söndag:

UKKO HERRAN PIMU, äg Hans & Britta Holmberg, Jävrebyn	57 "	3:e "
RETU, äg Erkki Piironen, Ranua	44 "	0 "
RAIKU, äg Kent Renlund, Malmberget	35 "	0 "
REKKU, äg Tommy Olsson, Arvidsjaur	29 "	0 "
HERRA, äg K-E Zetterqvist, Malmberget	21 "	0 "
KING, äg Göran Eliasson, Kalix	14 "	0 "
PAAVO, äg Kenneth Pontér, Luleå	13 "	0 "
PIIA, äg Onni Kaarisaari, Liedakkala	11 "	0 "
RAIKU, äg Olavi Koivula, Ranua	10 "	0 "
ALJO REKKU, äg Jouko Kotajärvi, Sieppijärvi		avbrutet prov

ÅRSMÖTE

SSF/Norrbottens kust & inland håller årsmöte

Söndagen den 29 januari 1984 kl. 12.00
i skolan i Bondersbyn

Välkomna

Styrelsen

ÅRSMÖTE

SSF/Nedre Norrbotten håller i Arvidsjaur den 28 januari 1984,
kl. 15.00. Lokal: Hotell Laponia.
Sedvanliga årsmötesförhandlingar.

Anmälan till supén göres till :
Gunnar Andersson, Tel. 0960/10447 efter kl. 17.00
senast den 15 januari

Alla Välkomna!

Styrelsen

Urvidning av knäskålen (Patellaluxation) hos finsk spets

STÅNDSKALL Nr 4 1983

Under de sista två åren har det kommit till avelsrådets kännedom allt flera fall av knäskåls-urvidning, patellaluxation — pl — hos finsk spets.

Av de hittills rapporterade fallen att döma, så förekommer pl hos våra viktigaste blodslinjer och dessutom i en del tillfällighetskombinationer.

Vad är pl?

Pl uppkommer då läget för knäskålen på lårbenets nederdel är otillräckligt markerat. Det kan få till följd att senan över knäskålen inte förmår fixera knäskålen i sidled, utan att den kan glida ur sitt läge.

Hur yttrar sig pl hos hunden?

Beroende av felets storlek, hundens ålder och användning, visar hundar med pl högst varierande hållta. Ofta yttrar sig felet endast på ena bakbenet, men i regel visar det sig då vid en noggrannare undersökning, att felet finns på båda knälederna.

I sin lindrigaste form yttrar sig felet genom att hunden gnäller till, när den galopperar genom oländig terräng. Hunden kan fortsätta springande, men med det felaktiga benet löst hängande. Efter några meter börjar hunden att åter använda benet. Då har knäskålen återtagit sitt ursprungliga läge och smärtan försvunnit.

I grava fall vrids knäskålarna ur sitt läge, så fort hunden gör något snabbt och impulsivt. Blir glad att matte kommer hem exv.

Det lindriga och grava fallet kan drabba samma hund med några års mellanrum.

Se upp med hundar, som slutat galoppa i söket efter ett par säsonger! Jag känner till några fall där hundar plötsligt blivit "Lata" på grund av pl. Hunden anpassar sig och lär sig när det kan göra ont.

Vilka drabbas av pl?

I England har man konstaterat att pl förekommer hos minst 43 olika raser. Där anser man dvärghundsraser var mest drabbade. Några klara vetenskapliga bevis för detta finns emellertid inte. Däremot anser man att dvärgväxt och raka bakben befrämjar ett fullt utvecklande av den nedärvda dispositionen.

Svensk veterinärexpertis anser att felet är starkast kopplat till en hundras' storlek. Hos exv chow-chow och gråhund förekommer pl knappast alls, trots att dessa raser har de rakaste bakbenen. Raka bakben medför i stället en högre förekomst av korsbandskador.

Därför anser man att vi på sikt ska se upp med små hundar och veka benstommar.

Hos finsk spets uppträdde de första kända fallen i början av 50-talet och pl vållade en mindre kennelpolitisk skandal då det visade sig att en exportvalp till Tyskland var behäftad med pl.

Hur skydda sig mot pl

Det säkraste sättet är att låta veterinärbesiktiga valpen i avseende på detta fel. Man ska alltså säga till veterinären, som bör vara hundvan, att man har anledning att misstänka pl. Visar det sig att valpen är disponerad för pl ska den bytas ut och avlivas.

Det är bättre att få en ny korrekt valp av uppfödaren än att drabbas av obehagliga överraskningar, när hunden är vuxen och hunnit bli både inlagad och en kär familjemedlem.

Veterinärbesiktningen går så till att man på konstlad väg försöker få knäskålarna att glida ur sitt läge. Denna metod anses ganska säker. Röntgen behöver endast göras när felet ska opereras.

Hur ska pl bekämpas?

Pl är starkt ärftligt och arvs gången är inte enkel recessiv utan liknar den som gäller för höftledsdysplasi. Det innebär att det är multipla gener inblandade.

För att få ned defekten till en betydelselös nivå, bör uppfödarna tillämpa följande bekämpningsprogram:

- A: Tik och hanhund ska vara veterinärkontrollerade som felfria innan de används i avel.
- B: Samtliga valpar ska veterinärkontrolleras som felfria vid försäljningen (konsumentskydd). En mycket liten del kan drabbas senare, därför ska blivande avelshundar kontrolleras vid vuxen ålder.
- C: De avelsdjur (hund och tik) som trots A ändå nedärver pl tas ur aveln.
- D: Är omfattningen av pl stor inom rasen bör SSF begära att SKK:s bekämpningsprogram ska tillämpas. Då blir punkt A och C ett tvång. Det går inte att registrera valpar med mindre än att dessa fordringar uppfylls.

Vad göra när pl drabbar en vuxen hund?

Felet går i regel att behandla med operation. Utsikterna att operationen ska lyckas är förhållandevis goda. Ingreppet med eftervård kostar omkring 1500:— kr.

Hur vanligt är felet?

För att få en uppfattning om förekomsten av pl hos finsk spets, önskar jag att ägare till drabbade hundar fyller i nedanstående blankett och sänder in den till mig.

STAFFAN FORSLUND

Namn.....Reg nr...../.....

Kön.....

Fader.....Reg nr...../.....

Moder.....Reg nr...../.....

Födelsedatum.....

Uppfödare.....Bostadsort.....

Ägare.....

Adress.....

Bostadsort.....

Insändes till:
Staffan Forsslund,
Centralvägen 26,
81200 Storvik.

Hösten som gick — några anteckningar

Ljuv är november . . . men grå var september . . . Ja, ja, den fina novemberkväll när dessa rader nedtecknas frestas man förvränga skaldens vistext för att tolka de känslor och tankar som kommer på till följd av ett fint novemberväder. Vädret i september var som bekant inte lika ljuvligt och kunde sällan betecknas som bra jaktväder.

Av rapporter som undertecknad snappat upp tycks emellertid, på många håll, jaktresultaten för fågeljägarna varit bra och bekräftar därmed påståendet att det egentligen inte finns något dåligt väder.

Fågeltillgången har väl på en del håll varit en besvikelse med få kullar och glest mellan uppflogen medan andra områden i regionen tycks ha haft bra fågeltillgång. Vid en del jaktprov har konstaterats så mycket fågel att det varit besvärande för provet. Jaktprovspoängen rasar som bekant inte i topp om man konstaterar 10—12 ovädersvariska fåglar vid ett prov.

För jaktprovsvksamheten verkar i alla fall den avslutade jaktperioden och det fina senhöstvädret ha resulterat i att en hel del klubbmedlemmar får öppenklasshundar dömda. Av jaktprovresultaten framgår det att det även denna regniga och blåsiga höst funnits stunder med bra jaktväder.

Vid säsongstarten i augusti såg det ett tag mindre ljust ut. Både Egon Lundgren och Karl Anders Svensson tyckte att deras hundar "inte var något att köra med" och ställde därmed över två elitklasshundar. Tomrummet efter elitklasshundarna fylldes emellertid snabbt ut och dessutom ägnade både Egon och Karl Anders sin tid till att döma andras hundar. Ett efterföljansvärt exempel vid "hundpensionering".

Så några axplock från höstens jaktprovresultat: Sven-Olov Dahléns finnspetstik Kimu avslutade säsongen 1982 med att ta ett 1:a pris i öppen klass och har 1983 gått vidare med ett bra 2:a pris i elitklass samt blivit utställningschampion. 2:a priset räckte även för kvalificering till Skallkungsfinalen i Malå.

Andra hundar som visat framtassarna är Bredbygrabben Boris Sandströms finnspetstik Teeri, som tog en öppenklassetta vid septemberprovet i Bredbyn och ett 3:e pris i elitklass på samma plats i oktober.

I Bispgården har Birgitta Linnés nobs Jana skällt ihop till ett 1:a pris i öppen klass vid ett enskilt prov och därmed tagit steget upp i elitklass. Samma sak utförde finnspetstiken Serlaika, ägd av Sture Nilsson, Rossön, genom att klara ett 1:a pris i öppen klass vid jaktprov i Bredbyn i september.

Bakom dessa hundar finns i resultatlistorna från höstens jaktprov ett antal hundar som gjort fina jaktprovresultat — visserligen med poäng under 1:a pris öppen klass men med ett uppträdande i fågelskogen som låter ana elitresultat vid kommande prov. Om detta fina novemberväder står sig blir jag inte alls förvånad om det dimper ner fler jaktprovprotokoll i brevlådan med hög poäng från jaktprov som anmälts skall äga rum om vädret blir bra . . .

Till sist lite andra funderingar.

Med den omfattning som jaktprovsvksamheten inom klubben nu fått måste vi få fram fler jaktprovdomare och provledare om inte trycket på de nu tillgängliga domarna skall bli för stort.

Inom styrelsen räknar vi med att kunna ordna en teorikurs för blivande jaktprovdomare i Strömsund under vintern och vi hoppas naturligtvis att många jakt- och jaktprovsnärointresserade anmäler sig. Närmare upplysningar om teorikursen kan vi i styrelsen lämna omkring jultiden — när Du läser dessa rader.

Sedan är det faktiskt så att det här med jaktprov på en måndag i älgjaktstiden fungerat bättre än väntat — fast oktoberprovet borde vara lite mer centralt placerat. Eller som Egon Lundgren uttryckte det vid vårt senaste telefonsamtal: "Det skulle vara förträffligt om någon kunde ordna provmarker för ett vardagsprov i oktober 1984 någonstans i Sollefteå/Kram-

forsområdet . . .". Kan Du så hör av Dig till Egon eller mig eller kom till årsmötet som vi räknar med att hålla i slutet av januari, troligen på Hullsta gård i Sollefteå.

Ja, så var det hundutställningarna. Såvitt jag förstår så sköter Olle Hedin, P. G. Johansson och hans fru dessa arrangemang bra, men det måste väl finnas något att rapportera under denna spalt vid tillfälle. Någon skrivkunnig utställningsintresserad kan väl hjälpa Olle, P. G. & Co med en artikel så att de hundutställningsintresserade medlemmarna får lite "inside-information".

God Jul!

ENAR ASPHOLM

Tiko Skallkung

Finnspetshanen Tiko, som ägs av finska spetshundklubbens ordförande Erkki Uutela, Inkeroinen, vann finska Skallkungtävlingen den 8—9 oktober i Paimio utanför Åbo.

Tiko som var fem poäng bättre än närmaste konkurrent, var i följd fyra i Skallkungtävlingen.

Fjölårsvinnaren Tomi slutade på fjärde plats.

Antalet hundar i Skallkungtävlingen hade i år krympt till 13 stycken inklusive titelförsvaren. Överdomare för provet var Jaakko Ylinen.

Resultat:

	Poäng	Pris
1. TIKO 150690/78, äg Erkki Uutela, Inkeroinen	89	1:a
2. MISKA 15935H/80, äg Seppo Peltonen, Kynämoinen	84	1:a
3. TESSU 50846/80, äg Taisto Komujärvi, Pyhäsalmi	78	1:a
4. TOMI 262149/74, äg Tauno Ojala, Kalajoki	77	1:a
5. RIKKA 159142/79, äg Helge Kytölä, Närpes	75	1:a
6. RANSU 3478N/80, äg Pentti Rantaharju, Korja	74	2:a
7. HUVI 19859A/79, äg Tauno Savolainen, Kaavi	73	2:a
8. JERRY 18572K/80, äg Vesa Kuonaoja, Pyhäsalmi	72	2:a
9. JEKKU 83557/79, äg Harri Rasinperä, Kuortane	70	2:a
10. URHEILU-PENNAN JURA 12236R/79, äg Aarne Aho, Uurainen	59	3:e
11. LIPPO 144550/79, äg Jorma Ahola, Ranua	58	3:e
12. OJAN VIRI 2436F/76, äg Kaarlo Takala, Kuortane	55	3:e
13. USVAN TELLU 20153R/79, äg Matti Nieminen, Lahti	9	0

Resultat från utlandet Seljes, Finland 23/7 83.

POJU SF 17670G/80, äg Bernt Karlsson, Lappvattnet, Burträsk
1 ökl, 1 skl, cert, hp, Bir 2.

TELLO S 44092/79, äg Hans Lindström, Bursiljum, Burträsk
1 ökl, 2 skl.

Nästa nummer

Nästa nummer av Ståndskall beräknas utkomma den 1 mars 1984. Manus och bilder till detta nummer måste vara redaktionen tillhanda senast den 31 januari för att kunna beredas plats.